رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ | أوكراني | українська

Як звершував молитву пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага)

Автор книги Вельмишановний шейх
Абдульазіз ібн Абдуллаг ібн Баз

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم - أوكراني. / عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ

١٩ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٧٤
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٣٤٨-٣

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Як звершував молитву пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага)

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Вельмишановний шейх
Абдульазіз ібн Абдуллаг ібн Баз

З іменем Аллага, Милостивого, Милуючого

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Як звершував молитву пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага)

Уся хвала належить лише одному Аллагу. Мир і благословення Його рабу й Посланцю, нашому пророку Мухаммаду, його родині та сподвижникам. А потім:

Це стислий виклад опису молитви пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), який я хочу представити кожному мусульманину та мусульманці, аби той, хто ознайомиться з ним, прагнув наслідувати Пророка (мир йому і благословення Аллага) у звершенні молитви. Адже він сказав:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

«Моліться так, як бачили, що молюся я».[1] Нижче подано цей опис:

1. Ретельно звершити вуду (мале омовіння),

тобто здійснити омовіння так, як наказав Аллаг, відповідно до Його слів:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُواْ وُجُوهَكُمْ

[1] Передав це аль-Бухарі (605).

﴿وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِ...﴾

{О ви, які увірували! Коли встаєте на молитву, то омийте ваші обличчя, руки до ліктів, протріть голови та ноги — до кісточок}[1] Аят.

А також згідно з хадісом пророка (мир йому і благословення Аллага):

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بغيرِ طُهُورٍ).

Не приймається молитва без очищення»[2].

І його (мир йому та благословення Аллага) словами до того, хто погано молився:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَسْبِغِ الوُضُوءَ).

«Коли встаєш на молитву — здійсни вуду належним чином»[3]

2. Звертається в напрямку Кибли — тобто Кааби — де б він не перебував, усім тілом, маючи намір у серці звершити ту молитву, яку хоче — обов'язкову чи добровільну.

Не промовляє намір вголос, адже це є нововведенням, оскільки пророк (мир йому і благословення Аллага) та його сподвижники не промовляли його.

Перед собою він ставить перешкоду (сутра),

---

[1] [Сура аль-Ма'їда (Трапеза): 6].
[2] Передав Муслім (224).
[3] Хадіс передав Імам аль-Бухарі (5782)

якщо молиться наодинці або як імам.

Звернення до Кибли є обов'язковою умовою молитви, за винятком окремих випадків, докладно викладених у книгах вчених.

3. Вимовляє такбірату аль-іхрам, кажучи: «Аллагу Акбар», і дивиться на місце свого земного поклону.

4. Піднімає руки під час такбіру — або до рівня плечей, або до рівня вух.

5. Кладе руки спереду на тілі — праву поверх лівої — тримаючи правою кисть, зап'ястя і передпліччя лівої руки, у районі між грудьми й пупком, як це передано від пророка (мир йому і благословення Аллага).

6. Рекомендується читати вступне ду'а (ду'а аль-істіфтах), одне з них:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ المَشْرِقِ وَالمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالبَرَدِ).

«О Аллаг, віддали мене від гріхів моїх, як Ти віддалив схід і захід. О Аллаг, очисти мене від гріхів так, як очищається білий одяг від бруду. О Аллаг, обмий мої гріхи водою, снігом і кригою»[1]. Або ж можна сказати інше:

[1] Передали аль-Бухарі (744) й Муслім (598).

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

«Пресвятий Ти, о Аллаг, і хвала Тобі! Благословенне Твоє ім'я, звеличена Твоя велич, і немає божества, гідного поклоніння, крім Тебе»[1]. Якщо він промовить будь-яке інше із достовірно переданих вступних дуа, що підтверджені від Пророка (мир йому і благословення Аллага), то в цьому немає нічого поганого. Найкраще — іноді промовляти одне, а іноді інше, адже це більш досконало у наслідуванні.

Потім каже: «Шукаю захисту в Аллага від шайтану проклятого. Ім'ям Аллага, Милостивого, Милуючого», після чого читає суру Аль-Фатіха — на підставі слів пророка (мир йому і благословення Аллага):

(لَا صَلَاةَ لِمَن لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الكِتَابِ).

«Немає молитви для того, хто не прочитав Фатіху»[2]. Після неї він каже: «Амінь» — уголос у молитвах, що читаються вголос, і тихо — у тих, що читаються пошепки. Потім читає те, що є легким із Корану.

Найкраще після Аль-Фатіха в намазах зугр, аср та іша — читати із сур середньої довжини, у фаджр — із довгих сур, а в магріб — то з довгих,

[1] (Передав Муслім, 399).
[2] Цей хадіс передав Імам аль-Бухарі (756).

то з коротких сур, згідно з достовірними хадісами.

7. Здійснює руку‘ (поясний уклін), промовляючи «Аллагу Акбар», піднімаючи руки до рівня плечей або вух, тримає голову рівно зі спиною, кладе руки на коліна, розставляє пальці, і заспокоюється в цьому положенні. Потім промовляє:

«Пресвятий мій Господь Великий» (Субхана раббіяль-’азим).

Найкраще — тричі або більше. Також бажано додати:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

«Пресвятий Ти, о Аллаг, і хвала Тобі! О Аллаг, пробач мене»[1].

8. Піднімає голову з руку‘а, піднімаючи руки до рівня плечей або вух, і промовляє: «Почув Аллаг того, хто хвалить Його» (якщо він — імам або молиться самостійно), а в положенні стоячи каже:

(رَبَّنَا وَلَكَ الحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِن شَيءٍ بَعدُ).

«Господь наш, і Тобі хвала — хвала велика, добра, благословенна, стільки, скільки на небесах, стільки, скільки на землі, і стільки,

[1] Передали аль-Бухарі (817) й Муслім (484).

скільки Ти побажаєш понад те»[1]. А якщо він — той, хто молиться за імамом, то каже: «Раббана уа лякаль-хамд» — до кінця вищесказаного.

І якщо кожен із них — імам, той, хто молиться за ним, і той, хто молиться наодинці — додасть:

(أَهْلَ الثَّنَاءِ والْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ العَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَدُّ).

«О Господи хвали й величі, найкраще, що може сказати раб, і всі ми — Твої раби. О Аллаг, ніхто не може відвернути те, що Ти дарував, і ніхто не дарує те, що Ти заборонив. І не принесе користі багатство багатому перед Тобою»[2], то це схвально, адже це підтверджено від Пророка (мир йому і благословення Аллага).

Також рекомендується, щоб кожен із них — імам, той, хто молиться за ним, і той, хто молиться самостійно — поклав руки спереду на тілі (між грудьми та пупком), як у попередньому стоянні до руку'а, адже це передано в хадісах від Вайля ібн Худжра та Сахля ібн Саада (нехай буде задоволений Аллаг ними обома).

9. Здійснює суджуд, промовляючи: «Аллагу Акбар».

Кладе коліна перед руками, якщо це не

[1] Передав Муслім (477).
[2] Передали аль-Бухарі (711) й Муслім (598).

важко. Якщо ж це важко — спершу кладе руки, потім коліна. Пальці ніг і рук спрямовує в напрямку Кибли, пальці рук — зібрані й витягнуті.

Опирається на сім частин тіла:

лоб із носом, обидві долоні, обидва коліна, подушечки пальців обох ніг.

У цьому положенні промовляє:

«Пресвятий мій Господь Всевишній» (Субхана раббіяль-аʻля),

і бажано повторити це тричі або більше. Також рекомендується додати:

(سُبْحانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنا وبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

«Пресвятий Ти, о Аллаг, наш Господь, і хвала Тобі. О Аллаг, пробач мені». Нехай він багато звертається з дуа, адже Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

«Під час руку'а звеличуйте Господа, а під час суджуд — наполегливо просіть, адже є надія, що буде прийнято»[1].

Нехай просить у Господа блага цього і наступного життя — незалежно від того, чи це

[1] (Передав Муслім, 479).

обов’язковий намаз, чи добровільний.

Також бажано тримати лікті подалі від боків, живіт — від стегон, а стегна — від гомілок, і не класти передпліччя на землю, як сказано в хадісі:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، ولَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الكَلْبِ).

«Займайте врівноважене положення в суджуді та не розстеляйте передпліччя по землі, як це робить собака»[1]

10. Піднімає голову, промовляючи: «Аллагу Акбар», кладе ліву ступню горизонтально і сідає на неї, а праву ногу ставить вертикально. Руки кладе на стегна або коліна й каже:

(ربِّ اغفِرْ لي وَارحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

«Господи, прости мене, змилуйся наді мною, поведи мене, забезпеч мене, даруй мені благополуччя та підтримай мене»[2]. У цьому положенні досягає спокою (ту’маніна).

11. Здійснює другий земний уклін, промовляючи: «Аллагу Акбар», і робить у ньому те саме, що й у першому суджуді.

12. Піднімає голову, промовляючи: «Аллагу Акбар», і сідає на короткий час, як між двома суджудами. Це сидіння називається сидінням

[1] Передали аль-Бухарі (788) й Муслім (493).
[2] Передали ат-Тірмізі (284), Абу Дауд (850), ібн Маджа (898).

відпочинку і є бажаним. Якщо його пропустити — гріха немає. У цьому положенні немає згадувань чи дуа.

Потім він піднімається до другого рак'ату, спираючись на коліна, якщо це легко; а якщо важко — спирається на землю.

Далі читає суру Аль-Фатіха і те, що зможе після неї, і звершує рак'ат так само, як і перший.

13. Якщо молитва складається з двох рак'атів (наприклад, фаджр, джума або святкова молитва), то після другого суджуду він сідає, розташовуючи праву ногу вертикально, а ліву — розпростертою.

Праву руку кладе на праве стегно, зібравши всі пальці, крім вказівного, яким вказує на єдинобожжя.

Також дозволено стиснути мізинець і безіменний палець, з'єднати великий із середнім в кільце, а вказівним — вказувати. Обидва способи підтверджені від Пророка (мир йому і благословення Аллага), і найкраще — чергувати між ними.

Ліву руку кладе на ліве стегно і коліно, а потім читає ташагуд, який є:

(التَّحِيَّاتُ للهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

«Вся хвала — Аллагу, усі молитви і добрі справи належать Йому. Мир тобі, о Пророче, і милість Аллага, і Його благословення. Мир нам і праведним рабам Аллага. Свідчу, що немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага, і свідчу, що Мухаммад — Його раб і Посланець» Потім каже:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

«О Аллаг, благослови Мухаммада та рід Мухаммада, як Ти благословив Ібрагіма та рід Ібрагіма. Воістину, Ти — Славний, Достохвальний. І благослови Мухаммада та рід Мухаммада, як Ти благословив Ібрагіма та рід Ібрагіма. Воістину, Ти — Славний, Достохвальний»[1]. Після цього просить у Аллага захисту від чотирьох речей, кажучи:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ).

«О Аллаг, я шукаю Твого захисту від покарання в Пеклі, від покарання в могилі, від спокус життя та смерті, і від зла спокуси Масіха ад-Даджаля»[2]. Потім він може просити в Аллага

[1] Передали аль-Бухарі (797) й Муслім (402).
[2] Передали аль-Бухарі (1311) й Муслім (588).

про будь-яке благо цього життя та останнього. Якщо звертається з дуа за батьків чи інших мусульман — це дозволено, як у обов'язкових, так і в добровільних молитвах.

На це вказують слова Пророка (мир йому і благословення Аллага), коли він навчав Ібн Масуда (нехай буде задоволений ним Аллаг) ташагуд:

(ثُمَّ لِيَتَخَيَّرْ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدُ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

«Потім хай вибере те з дуа, що найбільш йому до вподоби, і звернеться з ним»[1]. В іншій версії:

(ثُمَّ لِيَخْتَرْ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ).

«Потім хай вибере те з прохань, що забажає»[2].

Це охоплює все, чого людина бажає у справах цього світу та останнього.

Після цього завершує молитву, промовляючи привітання праворуч і ліворуч:

«Ассаляму 'аляйкум ва рахмату-Ллаг»,

«Ассаляму 'аляйкум ва рахмату-Ллаг»

14. Якщо молитва складається з трьох рак'атів (як магріб) або чотирьох (як зугр, аср та іша), то після другого суджуду читається

[1] Навів хадіс ан-Насаї, під номером (1298).

[2] (Передав Муслім, 402).

ташагуд із благословенням на пророка (мир йому і благословення Аллага).

Після цього він піднімається до стоячого положення, спираючись на коліна, піднімаючи руки до рівня плечей або вух, промовляючи: «Аллагу Акбар», і кладе руки спереду на тілі — між грудьми та пупком, як було згадано раніше.

У третьому та четвертому рак'атах читає лише суру Аль-Фатіха. Якщо в третій і четвертій рак'атах зугра іноді додає щось понад Аль-Фатіху — це дозволено, адже на це вказує хадіс від Абу Саїда (нехай буде задоволений ним Аллаг).

Якщо не читає благословення на пророка (мир йому і благословення Аллага) після першого ташагуду — в цьому немає проблеми, бо це є бажаним, а не обов'язковим.

Після третього рак'ату магріба та після четвертого рак'ату зугра, асра та іша знову читається ташагуд — як у дворак'атній молитві.

Потім завершує молитву, промовляючи салям праворуч і ліворуч:

«Ассаляму 'аляйкум ва рахмату-Ллаг»,
«Ассаляму 'аляйкум ва рахмату-Ллаг»

Після цього тричі просить у Аллага пробачення, а тоді каже:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يا ذَا الجَلَالِ وَالإِكْرَامِ).

«О Аллаг, Ти — Мир, і від Тебе — мир. Благословен Ти, Владико величі й пошани!»[1] Промовляє це перед тим, як звернутися до людей, якщо він був імамом. Потім каже:

(لَا إِلَهَ إِلَّا الله وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَه، لَهُ المُلْكُ، وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا الله، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَو كَرِهَ الكَافِرُونَ).

«Немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага, Єдиного, без співтовариша. Йому належить влада, Йому — хвала, і Він над усім спроможний.

Немає сили і могутності, крім як з дозволу Аллага.

О Аллаг, немає того, хто може завадити Твоєму дару, і немає того, хто може дарувати те, що Ти стримав. І не допоможе володарю багатства його багатство перед Тобою.

Немає божества, крім Аллага, і ми не поклоняємося нікому, крім Нього. Йому належить милість, Йому — благо, і Йому — найкраща хвала.

Немає божества, крім Аллага, і ми щиро звершуємо поклоніння лише Йому, навіть якщо

[1] (Передав Муслім, 591).

це ненависне невіруючим»[1].

Після цього: 33 рази: «Субхана-Ллаг» (Пресвятий Аллаг); 33 рази: «Альхамду лілляг» (Хвала Аллагу); 33 рази: «Аллагу Акбар» (Аллаг Великий); Завершує сотнею:

«Немає божества, крім Аллага, Єдиного, без співтовариша. Йому належить влада, Йому хвала, і Він над усім спроможний»

Читає після кожної молитви: Ят аль-Курсі; [Сура аль-Іхляс (Щирість): 1–4] — «Скажи: Він — Аллаг, Єдиний…»; [Сура аль-Фаляк (Ранок): 1–5] — «Скажи: Шукаю захисту в Господа світанку…»; [Сура ан-Нас (Люди): 1–6] — «Скажи: Шукаю захисту в Господа людей…»

Рекомендується повторювати ці три сури тричі після фаджру та магрібу, відповідно до хадісів від Пророка (мир йому і благословення Аллага).

Усі ці згадування — сунна, не обов'язкові.

Кожному мусульманину і мусульманці дозволено звершувати чотири рак'ати перед зугром, два рак'ати після нього, два рак'ати після магрібу, два рак'ати після іша, і два рак'ати перед фаджром — усього дванадцять рак'атів. Ці рак'ати називаються регулярними суннами (ар-раватіб), оскільки пророк (мир

[1] (Передав Муслім, 402)

йому і благословення Аллага) дотримувався їх, перебуваючи вдома» У подорожі він залишав їх, окрім двох рака'атів перед фаджр та вітру, які виконував завжди. Найкраще — звершувати ці намази вдома, але дозволено і в мечеті. Як сказав Пророк (мир йому і благословення Аллага):

(أَفْضَلُ صَلَاةِ المَرْءِ في بَيْتِهِ، إلَّا الصَّلَاةَ المَكْتُوبَةَ).

«Найкраща молитва людини — в його домі, крім обов'язкової»[1]. Ці рак'ати — серед причин входу до Раю. Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав:

(مَن صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً في يَومٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ له بِهِنَّ بَيْتٌ في الجَنَّةِ).

«Хто звершить 12 рак'атів протягом дня і ночі — тому буде збудовано дім у Раю»[2]. Також рекомендується: 4 рак'ати перед аср, 2 рак'ати перед магрібом, 2 рак'ати перед іша

І ще: 4 рак'ати після зугр, 4 рак'ати перед зугр

Адже пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав:

(مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

«Хто дотримується 4 рак'атів перед зугр і 4

[1] Передав Муслім, (728).
[2] (Бухарі 6860).

після — того Аллаг захистить від Вогню»[1]. Це означає, що він додає 2 рак'ати понад звичні 2 після зугр, тобто разом їх 4. Це відповідає хадісу від Умму Хабіби (нехай буде задоволений нею Аллаг). А допомога — лише від Аллага. Нехай благословення і мир будуть над пророком Мухаммадом, його родиною, сподвижниками і всіма, хто пішов за ними до Дня Суду.

❋❋❋

uk395v2.0 - 15/04/2026

[1] Хадіс навів Ахмад (25547), ат-Тірмізі (393), Абу Дауд (1077).

حرمين

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-348-3